

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Csp/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117201603
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Vallo
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117201603.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, pred sudcom JUDr. Jurajom Vallom, v spore žalobkyne D. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. 6, XXX XX Banská Bystrica, štátna občianka SR, v spore zastúpená Občianske združenie Centrum správnej pomoci Martin so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, 038 61 Martin, IČO : 51 472 236, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO : 31 320 155, v konaní zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Námestie svätého Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO : 44 250 029, o určenie neplatnosti právneho úkonu, bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o určenie, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 28. 03. 2013, uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, **z a s t a v u j e**.

Súd **u r č u j e**, že úver zo zmluvy č. XXXXXXXXX z 01. 04. 2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného je bezúročný a bez poplatkov.

Súd žalobu vo zvyšnom rozsahu **z a m i e t a**.

Žiadna zo strán **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobkyňa sa žalobou, doručenou súdu 30. 01. 2017, domáhala voči právnemu predchodcovi žalovaného (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) určenia, že úver zo zmluvy č. XXXXXXXXX z 28. 03. 2013 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, ako aj neplatnosti tejto zmluvy a vydania bezdôvodného obohatenia z nej v sume 51 Eur a náhrady trov konania.

2/ V priebehu konania vzala žalobkyňa žalobu späť v časti o určenie neplatnosti zmluvy o úvere. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný ako veriteľ porušil jej spotrebiteľské práva, najmä použitím početných neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, ktorá ním bola vopred pripravená na predtlačenom formulári bez možnosti žalobkyne ovplyvniť jednotlivé jej ustanovenia. Text v zmluve o úvere, ako aj v úverových zmluvných podmienkach tvoriacich jej neoddeliteľnú súčasť, je voľným okom nečitateľný a tým sa s ním priemerný spotrebiteľ nemôže oboznámiť, nieto mu ešte porozumieť. Veriteľ mal takú zásadnú a dôležitú informáciu, akou je odkaz na úverové zmluvné podmienky, uviesť zvýrazneným písmom. Zmluva sa prieči dobrým mravom, bola uzavretá za nápadne nevýhodných podmienok. Okrem toho, uvádza, že v zmluve je uvedený nesprávny údaj o RPMN, ako aj o ročnej úrokovej sadzbe, pretože sa zhodujú. Absentuje tiež údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a tiež termín konečnej splatnosti úveru, ktorý musí byť uvedený v zmysle rozsudkov krajských súdov, dňom, mesiacom a rokom. Chýba tiež celková suma, ktorá sa má zaplatiť, adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, a rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a

iné poplatky. Obchodní mandátári žalovaného neposkytli žalobkyňi náležitú informáciu a tým zapríčinili, že žalobkyňa urobila rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobila. Požadovaná suma bezdôvodného obohatenia predstavuje rozdiel medzi žalobkyňou využitými peňažnými prostriedkami z úveru v sume 459 Eur a ňou zaplatenými splátkami v sume 510 Eur. Žalobkyňa pred podpisom zmluvy nevedela, že obsahuje neprijateľné podmienky, a nemá zákonom požadované náležitosti, preto, keďže subjektívna premlčacia lehota plynie odvtedy, čo sa dozvedela o vadách zmluvy od svojho právneho zástupcu začiatkom januára 2017, podala žalobu 30. 01. 2017 včas, a to aj v rámci trojročnej premlčacej doby, keď poslednú splátku uhradila 17. 02. 2014.

3/ Počas konania došlo k zrušeniu pôvodného žalovaného (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) bez likvidácie formou jeho rozdelenia a zlúčenia so spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB Leasing, a.s. ako nástupníckymi spoločnosťami k 01. 01. 2018. Súd rozhodol, že v konaní pokračuje s právnym nástupcom žalovaného - Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO : 31 320 155 (uznesenie č.k. : 14Csp/21/2017-71 z 05. 03. 2018).

4/ Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a priznať mu trovy konania. Žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, prednosť má žaloba na plnenie. Zmluva o pôžičke obsahuje všetky podstatné obsahové náležitosti podľa zákona, vrátane výšky, počtu a termínov splátok (článok 6 VOP), ktoré nemusia byť rozlíšené na istinu, úrok a iné poplatky, ak sa uhrádzajú jednou splátkou. Uvedené údaje sú obsiahnuté aj v splátkovom kalendári, ktorý tvorí súčasť zmluvy. V tejto súvislosti poukázal žalovaný aj na Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 z 09. 11. 2016. K nesprávosti výpočtu RPMN predložil podklad výpočtu jej výšky 26,27 %. Jej zhodnosť s úrokovou sadzbou vyplýva z toho, že veriteľ si neúčtoval žiadne poplatky nad úroveň úrokovej sadzby. V čase uzatvorenia predmetnej zmluvy neexistoval predpis upravujúci fond a veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia čiastočne v dôsledku uplynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby (plynúcej od zročnosti poslednej premlčanej splátky v sume 51 Eur dňa 20. 01. 2014) a tiež subjektívnej premlčacej doby (od zročnosti poslednej splátky dňa 20. 02. 2014), pre začiatok plynutia ktorej je rozhodujúca vedomosť o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodiť bezdôvodné obohatenie.

5/ Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s výpoveďou právneho zástupcu žalobkyne, právneho zástupcu žalovaného, žalobou zo dňa 13. 01.2017, zmluvou o pôžičke ev. č. XXXXXXXXXX zo dňa 28. 03. 2013, vyhlásením klienta zo dňa 28. 03. 2013, listom spol. Quatro zo dňa 06. 05. 2013, vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 27. 02. 2017, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014 zo dňa 01. 10. 2015, prehľadom splátok a úhrad na žalobkyňu, rozsudkom Súdneho dvora tretia komora z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/1128/2014-97 zo dňa 24. 11. 2015, všeobecnými obchodnými podmienkami platnými od 01. 10. 2010 na spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., výpočtom RPMN doručený zo strany žalovaného dňa 01. 03. 2017, vyjadrením žalobkyne zo dňa 03. 04. 2017, emailovými podaniami žalobkyne zo dňa 05. 04. 2017, výpisom z obchodného registra na spol. Consumer Finance Holding a.s., oznámením o právnom nástupníctve zo dňa 07. 02. 2018, delimitačným protokolom zo dňa 24. 01. 2018, prílohou k delimitačnému protokolom zo dňa 24. 01. 2018, projektom rozdelenia zlúčením uzavretý dňa 11. 12. 2017 medzi spol. Consumer Finance Holding a VÚB, prílohou 1 projektu opis rozdelenia majetku a záväzkov, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14Csp/21/2017-71 zo dňa 05. 03. 2018 o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalovaného VÚB, plnomocenstvom zo dňa 10. 01. 2018, plnomocenstvom na zastupovanie v občianskom súdnom konaní Občianske združenie Centrum správnej pomoci Martin, IČO: 51 472 236 ochrana spotrebiteľa a emailové podanie právneho zástupcu žalovaného zo dňa 30. 07. 2018.

6/ Vzhľadom na späťvzatie žaloby v časti o určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXXX zo dňa 28. 03. 2013, súd konanie v tejto časti zastavil (§ 145 Civilného sporového poriadku).

7/ Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať : písm. c/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu

alebo sťažnosť, písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8/ Medzi stranami bolo nesporné, že ich zmluvný vzťah založený predmetnou zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXX (podpísanou sprostredkovateľom 28. 03. 2013) je spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy (01. 04. 2013 deň jej podpisu žalobkyňou). Oprávnenie žalobkyne ako spotrebiteľa domáhať sa určenia bezúročnosti a bez poplatkovosti predmetného úveru je dané ustanovením § 11 ods. 4 tohto zákona (§ 137 písm. c/ a d/ Civilného sporového poriadku), nie je preto vylúčené súčasné uplatnenie bezdôvodného obohatenia z tohto dôvodu.

9/ Ustanovenie Občianskeho zákonníka (§ 53c) o povinnosti uvádzať v zmluve a v s ňou súvisiacich zmluvných dokumentoch písmo čitateľné, ktorého veľkosť nie je menšia ako vo vykonávacom predpise, platí od júna 2014 (veľkosť písma bola v nariadení č. 87/1995 Z.z. ustanovená s účinnosťou od 01.01.2015), pričom podľa § 10d ods. 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. toto obmedzenie platí len pre zmluvy uzavreté po 01. 06. 2014, teda na predmetnú zmluvu o pôžičke sa nevzťahuje. Aj napriek tomu, súd konštatuje, že text v zmluve upravujúci jej podstatné náležitosti, vrátane zmluvných podmienok, je možné voľným okom prečítať a tak sa priemernému spotrebiteľovi s ním oboznámiť. Pokiaľ ide o podmienku v § 53c Občianskeho zákonníka, že predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy, s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí, aj táto je podľa súdu v danom prípade splnená, a teda zmluva je z týchto dôvodov platná. A to aj keď žalobkyňa vytkla v súvislosti s neurčitým vymedzením celkovej sumy, ktorú bola povinná podľa zmluvy uhradiť, že celková čiastka zodpovedajúca sume 561 Eur je uvedená v zátvorke a nečitateľne. V zmluve (predmet financovania pôžičky) sa nachádza údaj o celkovej čiastke v sume 510 Eur, keď pôžička (finančné plnenie) predstavuje sumu 459 Eur, ktorá spolu s celkovými nákladmi spotrebiteľa (suma 51 Eur) zodpovedá s poukazom na § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z. tejto celkovej čiastke (510 Eur). Suma 51 Eur, uhradená žalobkyňou ako akontácia, t.j. časť kúpnej ceny, (že došlo k úhrade vyplýva z porovnania výšky kúpnej ceny 510 Eur a sumy pôžičky 459 Eur), nie je sumou požičanou spotrebiteľovi, preto ani nemôže byť zahrnutá do celkovej čiastky, ktorú mala žalobkyňa titulom spotrebiteľského úveru zaplatiť (§ 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Teda súd má za to, že v zmluve je určitým spôsobom vyjadrený údaj o celkovej čiastke, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.), keď suma 561 Eur týmto údajom nie je. V súvislosti s námietkou žalobkyne ohľadom nesprávneho údaja o RPMN, súd poznamenáva, je možná zhoda medzi výškou úrokovej sadzby a výškou RPMN (ak si dodávateľ, ako je aj daný prípad, uplatňuje v rámci nákladov len úrok).

10/ Z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci Home Credit Slovakia, a. s., proti Kláre Bíróovej vo veci C-42/15 vyplýva, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať, okrem iného, v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, pričom zároveň nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala údaj o tom, aká časť splátky bude započítaná na istinu a aká na úroky (viď bod 52 uvedeného rozsudku). Cieľom ustanovenia čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 je zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorom je splatná každá splátka úveru (bod 48 rozsudku), a teda, kedy je splatná aj prvá splátka poskytnutého úveru. V dôsledku toho je tento cieľ splnený, ak podmienky tejto zmluvy (rozumej spotrebiteľskej zmluvy o úvere) umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 49 rozsudku C-42/15) /z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/782/2015 z 12. 01. 2017/. Termíny splátok, vrátane prvej splátky je možné určiť v danom prípade podľa článku 6, bod 2 (Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.) a 3 (Prvá splátka je splatná nasledujúci po uzatvorení Zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak.) Zmluvných podmienok, podpísaných oboma zmluvnými stranami. Je preto podľa súdu možné určiť aj termín konečnej splatnosti, hoci vymedzený v zmluve len mesiacom a rokom (01/2014), a to 20. dňom. Zároveň, vychádzajúc z vyššie uvedeného, nie je ani potrebné, aby zmluva obsahovala údaj o tom, aká časť splátky bude

započítaná na istinu a aká na úroky (viď k tomu aj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017, z ktorého vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky). Súčasne ale súd konštatuje, že je tu rozpor medzi termínom konečnej splatnosti stanoveným na január 2014 a dátumom poslednej splátky pôžičky podľa oboma stranami predloženého prehľadu splátok a úhrad (20. 02. 2014), ktorý možno vyvodiť aj z ustanovení samotnej zmluvy (počet splátok 10 a splatnosť prvej splátky nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, t.j. v máji 2013). V tejto časti je preto zmluva o pôžičke v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre svoju neurčitosť neplatná, a teda táto zákonom predpísaná obsahová náležitosť zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.) chýba.

11/ Okrem toho, v zmluve chýba aj adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Síce v článku 3, bod 6 zmluvných podmienok sa uvádza, že nároky z kúpno - predajného vzťahu si klient uplatňuje priamo u sprostredkovateľa, a v prípade, ak nebude nárok klienta uspokojený, má právo obrátiť sa so svojím nárokom na spoločnosť, absentuje však uvedenie adresy sprostredkovateľa a spoločnosti (hoci aj odkazom na ich adresu na prvej strane zmluvy), na tento účel nie je postačujúce uviesť len u sprostredkovateľa, príp. voči spoločnosti.

12/ Z dôvodu chýbajúcich povinných obsahových náležitostí, je predmetná zmluva o pôžičke bezúročnou a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalobkyňa uhradila žalovanému na splátkach spolu sumu 510 Eur (v konaní nesporné a vyplývajúce aj z prehľadu splátok a úhrad) a suma poskytnutého úveru predstavovala 459 Eur (len túto mala žalobkyňa uhradiť), plnila v rozsahu 51 Eur bez právneho dôvodu, čím vzniklo na strane žalovaného v tejto sume bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V zmysle Projektu rozdelenia prešli všetky práva a povinnosti v ňom definované zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na spoločnosť VÚB Leasing, a.s., pokiaľ tieto pochádzajú z obchodnej činnosti divízie Q-Car a Triangel, ostatný obchodný majetok a záväzky do právneho nástupníctva VÚB, a.s. (Delimitačný protokol z 24. 01. 2018). V danom prípade ide o obchodnú činnosť z divízie Quatro, teda záväzok z predmetného bezdôvodného obohatenia prešiel na žalovaného ako právneho nástupcu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., a je tak v konaní pasívne vecne legitímovaný na jeho vydanie žalobkyňi.

13/ Podľa § 107 Občianskeho zákonníka, Ods. (1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Ods. (2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

14/ Vychádzajúc z prehľadu splátok a úhrad, uhradila žalobkyňa sumu 51 Eur zodpovedajúcu splátke splatnej 20. 01. 2014, dňa 10. 02. 2014, a žaloba bola súdu doručená 30. 01. 2017, nárok na jej vydanie nie je teda v trojročnej premlčacej dobe premlčaný (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Subjektívna premlčacia doba môže plynúť najskôr od vzniku bezdôvodného obohatenia, a to od okamihu, keď sa oprávnený dozvie skutočne (preukázateľne) o skutkových okolnostiach, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie, teda keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, kedy sa oprávnený dozvedel, ako jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, a tiež, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/169/2017 z 10. 01. 2018). V danom prípade má súd za to, že žalobkyňa mala v čase úhrady sumy 51 Eur dňom 10. 02. 2014 vedomosť tak o jej úhrade, ako aj o v žalobe uvádzaných vadách zmluvy, ktoré môžu spôsobiť bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru, vrátane vedomosti o tomto následku, keď znalosť zákona č. 129/2010 Z.z. upravujúceho tento následok sa u každého, koho sa týka, predpokladá od jeho uverejnenia v Zbierke zákonov SR, a to nevyvrátiteľne. Preto je nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčaný aj v dvojročnej premlčacej lehote, ktorá uplynula 10. 02. 2016 (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), a súd žalobu, vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným, v tejto časti zamietol.

15/ O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, vzhľadom na čiastočný úspech každej z nich.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmno.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 CSP). Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.